

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. H. M.**, bývajúcej v B., proti žalovanej **Mgr. V. K.**, bývajúcej v B., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Ľ. K., advokátom v B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12 C 122/2003, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2008 sp. zn. 12 Co 118/2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2008 sp. zn. 12 Co 118/2008 v napadnutom zmeňujúcom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov účastníkov konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica v poradí druhým rozsudkom z 28. novembra 2007 č.k. 12 C 122/2003-543 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala ochrany osobnosti proti žalovanej. Naposledy špecifikovaným návrhom sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa v budúcnosti ústnych a písomných vyjadrení znevažujúcich občiansku česť, dôstojnosť, vážnosť, zdravotný stav, jej minulosť a súkromie, predovšetkým vyjadrení – je to príslušníčka ŠTB alebo psychicky chorá; na tejto škole vydierala žiakov – deti, mala nepríjemnosti s rodičmi, preto zavolali jej matku na OÚ odbor školstva, aby dala svoju dcéru liečiť; za osočovanie mojej dcéry a syna, ktorí nemajú s hyenou nič spoločné ani ju nepoznajú, ani ona ich; že p. M. nemohla ani učiť ani robiť v., že mali potvrdenie od lekárky, že nie je schopná túto prácu vykonávať; zastáva vandalizmus a teror v bloku, menovaná vydierala bývalého p. pána V. a náš výbor č. bloku; menovaná sústavne nadáva na ľudí v bloku, že sú nakazení; menovaná trpí chorobou podozrievania alebo, že má fašistické

spôsoby prenasledovania čestných ľudí; vyhráza sa, že pracuje pre ŠTB; menovaná je podľa písma chorá, u nej prevláda paranoja s prechodom do schizofrénie, mala by sústavne užívať lieky. Žalobkyňa sa tiež domáhala voči žalovanej poskytnúť jej primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia v písomnej forme, ktoré zašle na adresu žalobkyne a zároveň vyvesenia tohto ospravedlnenia na vchodových dverách bloku č. X. po dobu jedného mesiaca v znení, že žalovaná sa ospravedľuje žalobkyni za to, že na jej adresu uvádzala nepravdivé výroky, ktoré verejne rozširovala a odvoláva výroky uvedené v špecifikovanom návrhu a žiadala tiež nemajetkovú ujmu vo výške 1.659,69 Eur (50.000,- Sk). Žalovaná mala tieto výroky použiť najmä v písomnej komunikácii s úradmi a tiež v bežnej konverzácii so susedmi v rámci bytovky. Svoje zamietavé rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že nebolo v konaní preukázané, že by žalovaná uvedené vyjadrenia rozširovala medzi spoluobčanmi. Pokiaľ išlo o vyjadrenia v listoch, išlo o vyjadrenia fyzickej osoby v rámci konania o priestupku, kde sa môže vyjadriť ku všetkým skutočnostiam a môže uplatňovať dôkazy na svoju obhajobu. Dospel k záveru, že uvedené listy neboli objektívne spôsobilé vyvolať následky, pretože nedošlo k rozširovaniu týchto listov medzi spoluobčanmi a teda zásah žalovanej nebol objektívne spôsobilý vyvolať následky, t.j. narušiť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka, pretože výroky neboli šírené na verejnosti. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 13.066,80 Sk (433,73 Eur) k rukám advokátky do 15 dní a v lehote 3 dní zaplatiť na účet súdu svedočné vo výške 583,20 Sk (19,35 Eur).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 29. mája 2008 sp.zn. 12 Co 118/2008 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že uložil žalovanej povinnosť zdržať sa v budúcnosti ústnych a písomných vyjadrení znevažujúcich česť, dôstojnosť, vážnosť, zdravotný stav, minulosť a súkromie žalobkyne, predovšetkým vyjadrení ako :

- je to príslušníčka ŠTB, alebo psychicky chorá;
- trpí chorobou podozrievania, alebo že má fašistické spôsoby prenasledovania čestných ľudí;
- že sa vyhráza, že pracuje na ŠTB;
- je podľa písma chorá, prevláda u nej paranoja s prechodom do schizofrénie, mala by sústavne užívať lieky.

Uložil tiež žalovanej povinnosť poskytnúť žalobkyni primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia v písomnej forme, ktoré zašle na adresu žalobkyne v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia v znení :

„Týmto sa ospravedlňujem pani H. M., že som na jej adresu uvádzala nasledujúce nepravdivé výroky, ktoré som verejne rozširovala a odvolávam nasledovné výroky :

- je to príslušníčka ŠTB, alebo psychicky chorá;
- trpí chorobou podozrievania, alebo že má fašistické spôsoby prenasledovania čestných ľudí;
- že sa vyhráža, že pracuje na ŠTB;
- je podľa písma chorá, prevláda u nej paranoja s prechodom do schizofrénie, mala by sústavne užívať lieky.

Tieto tvrdenia, ktoré som vyjadrila sú nepravdivé a hrubo zasahujú do osobnostných práv pani H. M., za čo sa jej ospravedlňuje.“

V časti o ospravedlnenie v širšom rozsahu a zaplatenia nemajetkovej ujmy v peniazoch odvolací súd návrh zamietol a účastníkom a štátu náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak dospel k nesprávnym právnym záverom, pretože vyjadrenia žalovanej na adresu žalobkyne (uvedené vo výroku rozsudku odvolacieho súdu – pozn. dovolacieho súdu) je možné považovať za hrubo zasahujúce do osobnostných práv žalobkyne, najmä ohľadom ochrany zdravia, súkromia a ľudskej dôstojnosti. Vyjadrenia ohľadne zaradenia žalobkyne k príslušníkom alebo pracovníkom ŠTB ako aj expresívne vyjadrenia žalovanej ohľadne fašistických spôsobov prenasledovania čestných ľudí žalobkyňou, sú zásahom do osobnostných práv žalobkyne, najmä v oblasti občianskej cti, a to aj s prihliadnutím na to, čo v demokratickej spoločnosti vyvolávajú pojmy ŠTB a fašizmus. Vzhľadom k tomu, že žalovaná používala tieto vyjadrenia na adresu žalobkyne aj v ďalších prejavoch, ako aj ohľadne tohto, že žalovaná dala vykonať podpisovú akciu v mieste bydliska s tým, že sa nevyjadrila o žalobkyňu, že bola liečená na psychiatrii, aj tieto konania svedčia o zásahoch žalovanej do osobnostných práv žalobkyne. Odvolací súd ďalej uviedol, že vyjadrenia uvádzané v písomnostiach, ktoré sú zasielané rôznym orgánom a inštitúciám, je možné považovať za vyjadrenia, ktoré sú verejne rozširované, nakoľko s takýmto vyjadrením sa oboznamuje širší okruh osôb. Návrhu žalobkyne preto v tejto časti vyhovel a uložil jej povinnosť zdržať sa v budúcnosti takýchto prejavov v písomnej aj ústnej forme a priznal jej aj právo na primerané zadost'učinenie a to vo forme ospravedlnenia v písomnej forme na jej adresu. Nevyhovel jej návrhu zverejniť ospravedlnenie na vchodových dverách, pretože nie sú vhodným miestom na zverejňovanie oznamov a tiež zamietol návrh ohľadne povinnosti zdržať sa ďalších žalobkyňou uvádzaných výrokov, pretože ich považoval za subjektívne

vyjadrenia žalovanej, ktoré síce uvádzala v listoch, avšak ako sprostredkované informácie, nedosahujúce intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Zamietnutie návrhu na nemajetkovú ujmu v peniazoch odôvodnil tým, že nebolo preukázané, že by v značnej miere bola znížená dôstojnosť žalobkyne alebo jej vážnosť v spoločnosti. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 a § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a čiastočným úspechom účastníkov v konaní.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Dovolaním napadla tento rozsudok do výroku o uložení povinnosti zdržať sa ústnych a písomných vyjadrení vo výroku uvedených a tiež do výroku ukladajúceho jej povinnosť poskytnúť žalobkyňi primerané zadost'učinenie vo forme ospravedlnenia v písomnej forme v tam uvedenom znení. Žiadala v tejto časti rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Za nesprávne považovala, keď jej listy adresované Okresnému úradu v B. a ďalším štátnym orgánom alebo S. odvolací súd hodnotil ako listiny, ktoré sú prístupné ďalším osobám a z tejto skutočnosti vyvodil záver, že týmto konaním neoprávnene zasiahla do dobrej povesti žalobkyne. Vyjadrenia uvádzané v listoch boli určené správne orgánu, v ktorých mala možnosť sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam. Jej osobné vyjadrenie nemožno označiť za zásah do dobrej povesti účastníka konania, pretože jej vyjadrenie vzhľadom na charakter konania a pretrvávajúce nezhody považovala za primerané okolnostiam za akých k zásahu došlo. Takto možno hodnotiť aj jej vyjadrenia adresované bytovému družstvu, v ktorých vyjadrila svoj osobný názor a taktiež skúsenosti, ktorá so žalobkyňou mala v rámci plnenia úloh predsedníčky výboru správy bytového domu. Výroky, ktoré odvolací súd hodnotil ako spôsobilé poškodiť žalobkyňu prezentovala len ako informácie, o ktorých sa dozvedela od iných osôb, ktoré však nemôžu byť spôsobilé poškodiť dobré meno žalobkyne, pretože boli prezentované len v rámci správneho konania. Rozsudok odvolacieho súdu preto považuje za nesprávny, vychádzajúci z nesprávneho právneho vyhodnotenia zisteného skutkového stavu.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej uviedla, že celé konanie pred Okresným súdom v Banskej Bystrici bolo zmanipulované. V odvolacom konaní bola čiastočne úspešná, keď odvolací súd prihliadol i na vek žalovanej. Je presvedčená, že žalovanej mala byť uložená aj povinnosť nahradiť jej nemajetkovú ujmu. Žalovaná klame a vymýšľa si, preto žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníkom konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. v napadnutých výrokoch prípustné dovolanie, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že ho treba v napadnutej časti zrušiť (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

Z ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy (z úradnej povinnosti), či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). Dovolateľka vady konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdila a žiadna z týchto väd ani v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Rovnako vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmal dovolací súd, či konanie nie je postihnuté tzv. inou vadou konania. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa § 1 O.s.p., Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. dokazovanie vykonáva súd na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Z ustanovenia § 220 O.s.p. vyplýva, že odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 219), ani jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 213 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery, ako súd prvého stupňa, bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie).

Ak sa však odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je aj v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občianskoprávneho konania. Je neprípustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam, vedúcim k záveru o zmene rozsudku súdu prvého stupňa v tom smere, že žalovaná svojimi ústnymi a písomnými vyjadreniami zasiahla do osobnostných práv žalobkyne, dospel iba na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa a to bez toho, aby skutočný zásah do týchto jej osobnostných práv mal dostatočne preukázaný.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 29. mája 2008, na ktorom bolo aj meritórne rozhodnuté, totiž vyplýva, že krajský súd na tomto pojednávaní žiadne dokazovanie nevykonal. Nezopakoval ani dôkazy vykonané súdom prvého stupňa, napriek tomu, že z nich vyvodil opačné závery, ako súd prvého stupňa. Bez toho, aby v odvolacom konaní sám podrobne vypočul účastnícky konania po poučení podľa § 131 ods. 1 O.s.p., a tým zabezpečil bezprostrednosť vykonania tohto dôkazu pred svojím rozhodnutím, k skutočnostiam, ktoré prehodnotil v odôvodnení svojho rozhodnutia, ponechal na odvolacom pojednávaní len priestor na prednes právnych zástupcov účastníčok, ktorí sa pridržiavali svojich písomných podaní a vyjadrenie účastníčok vo všeobecnej rovine.

V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že podanie správy predsedom senátu alebo povereným členom senátu o doterajšom priebehu konania, ktorá povinnosť vyplýva odvolaciemu súdu z ustanovenia § 215 O.s.p., nie je zopakovaním dokazovania v zmysle § 122 a nasledujúcich O.s.p. Nedostatok vykonania akéhokoľvek dokazovania napokon vyplýva aj z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak dospel k nesprávnym právnym záverom, neuvádza však, že by dokazovanie zopakoval, či doplnil.

Odvolací súd si tak nežadovážil rovnocenný zákonný procesný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p., a preto sú jeho skutkové a na ne nadväzujúce právne závery zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Dovolateľkou napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia odvolacieho súdu vyplývajúce zo spisu nedávajú (vzhľadom na už spomenutú tzv. inú vadu konania) pre toto posúdenie dostatočný podklad.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá zakladala dôvod zrušenia rozsudku v jeho napadnutom, zmeňujúcom výroku a v od ňom závislom výroku o trovách konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v tejto časti zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 243b ods. 2 O.s.p.

V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta druhá O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Renáta Matejčíková

